

РЕШЕНИЕ

№ 20026

гр. София, 15.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 16.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **5760** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от Висш адвокатски съвет срещу Решение №ППН-01-604/13.05.2024г. на Комисията за защита на личните данни, с което е обявена за основателна жалба №ППН-01-604/17.07.2023г., подадена от Р. И. А. срещу жалбоподателя, като на същия е разпоредено да приведе правилата за защита на личните данни в съответствие с разпоредбите на Регламент 2016/679, както и е санкциониран с имуществена санкция в размер от 5 000 лева.

С жалбата се иска отмяна на Решението в частта му, в която е приета за основателна подадената от А. жалба, както и относно наложената имуществена санкция, което е и предметът на спора в настоящото производство.

Считат решението за неправилно при следните съображения: Адвокатката, която е подала жалбата в КЗЛД е изпратила на официалната поща на ВАДвС молба за обнародване на нейно искане за сезиране на Конституционния съд във връзка със Закона за домашно насилие, като изпратеният файл е в pdf – формат. В текста, подписан от адвокатката се съдържат трите ѝ имена, ЕГН, както и индивидуалния адвокатски номер. Заедно с това, с обаждане по вайбър е помолен Председателя на ВАДвС да публикува изпратеното от нея на страницата на ВАДвС, което е сторено незабавно. След това, същата е сезирала ВАДвС с искане да бъде заличено посоченото от нея ЕГН от публикацията, което е сторено на 14.07.2023г., т.е. два дни след публикацията.

КЗЛД била стигнала до неправилния извод, че е налице нарушение на изискванията за добросъвестност, законосъобразност и прозрачност от страна на

администратора на лични данни. Намирам, че при обсъждане на обстоятелствата по преписката е пропуснат факта, че жалбоподателката лично и самостоятелно е поискала да бъде публикувано цялото и искане до КС така, както е подадено от нея в съответния формат. В този смисъл и предвид незабавната реакция на администратора след сезирането му от страна на А., че следва да заличи ЕГН-то ѝ, намирам, че не е налице възприетата липса на добросъвестност и законосъобразност при обработването.

Намирам за изненадващо, че КЗЛД е коментирала и обсъждала и други преписки, извън процесната, като е приела, че са налице и други публикувани неправилно документи без съответното заличаване на данни. Не възприемат и посочената системност, доколкото така е установена инцидентно, но възприета за доказана в рамките на производството, което е определило и размера на наложената санкция. Считам, че системността следва да бъде установена по съответния ред след влизане в сила на други актове за аналогични нарушения, което в случая липсва.

Не било отчетено и обстоятелството, че адвокатите са публични фигури и техните лични данни подлежат на по-ниска степен на защита, както и че до скоро в РЕГИСТЪР БУЛСТАТ същите са отразявани заедно с ЕГН.

Липсват изградени конкретни указания относно начина на публикуване на изявленията на адвокатите чрез интернет страницата на ВАДВС.

Молят за отмяна на решението в оспорените части.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от К.. Поддържа жалбата и моли решението в оспорените части да бъде отменено.

Ответникът се представлява от юрк И. , която оспорва жалбата и представя подробни писмени бележки.

Заинтересованата страна се явява лично и оспорва жалбата.

СГП не изпраща представител и не заявява становище по спора.

Съдът, на база данните по делото, становищата на страните и въз основа на закона, намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок и от правнолетимирана страна, доколкото актът е неблагоприятен за нея.

Съдът намира жалбата и за частично основателна, поради следното:

По фактите КЗЛД е установила следното: На 05.07.2023г. адвокат Р. А. е подала искане до Конституционния съд, свързано със Закона за домашно насилие, което е следвало да бъде публикувано чрез официалната страница на Висшия адвокатски съвет, който се явява и администратор на лични данни. Искането е подадено чрез pdf – формат на файла, който е следвало да бъде публикуван. В искането лицето се е идентифицирало с три имена, ЕГН, адвокатски номер, имейл и адрес на кантората. Налице е Решение на ОСАС от 25.02.2023г., с което Председателят на Висшия адвокатски съвет е задължен да публикува на страницата на Висшия адвокатски съвет / публична секция/ исканията за тълкувателни решения без редакция, т.е. така, както са подадени от заявителите. Искането на адв. А. е публикувано на 12.07.2023г. така, както е заявено от същата, респ. съдържа ЕГН. На 14.07.2023г. адв. А. сезира Висшия адвокатски съвет с искане ЕГН-то ѝ да бъде заличено от публикацията чрез телефонен разговор. На същата дата ЕГН-то е заличено от публикацията. Направил е впечатление изкуствено генериран трафик на процесната публикация на дати 12.07. и 13.07. 2023г., който намалява в пъти към 14.07.2023г., когато ЕГН-то вече е заличено. Времетраенето на посещенията е 0.00

минути. Няма данни от кои електронни адреси е достъпвана публикацията. Жалбата до КЗЛД е подадена след като данните вече са били заличени в посочения обем.

Установява се, че различните видове информация третира по различен начин, като например материалите от заседание на Висшия адвокатски съвет се проверяват от длъжностно лице по защита на личните данни, а публикациите в секция „становища“ се публикуват така, както са заявени и получени.

При така установеното по фактите, от правна страна органът е приел:

Деянието се изразява в публикуване на подадено заявление от адв. А. на електронната страница на ВАДвС нейни лични данни, включващи ЕГН, три имена, адвокатски номер и служебен адрес, от 12.07.2023г. до 14.07.2023г. След сезиране на ВАДвС, ЕГН-то е заличено. КЗЛД е приела, че е налице нарушение само по отношение на публикуването на ЕГН, доколкото служебният адрес не представлява лични данни, а името и адрес на кантората и телефон са свободно достъпни в регистъра, поради което не попадат под защитата на Регламента.

КЗЛД е приела, че няма спор по фактите, като установеното и признато и от ВАДвС деяние се изразява в публикуване на ЕГН-то на адв. А. в периода 12.07.-14.07.2023г. във връзка с нейно искане за публикуване на искане до КС, след което, отново по нейно искане, ЕГН-то е заличено.

Органът е приел, че е приложима нормата на чл. 25ж от ЗЗЛД във връзка с чл. 5, §1, б. „а“, „в“ и „е“ от Регламента.

Приела е, че обстоятелството, че субектът на данни е решил да се идентифицира пред администратора на данни с пълните си лични такива, не освобождава администратора от задължението да прецизира същите така, че да съхрани същите законосъобразно при тяхното по-нататъшно разпространение. Съгласно чл. 25ж от ЗЗЛД „Свободен, публичен достъп до информация, съдържаща ЕГН или личен номер на чужденец, не се допуска, освен ако закон предвижда друго“. Считат, че липсва законово основание да бъде публикувано искането заедно с ЕГН, поради което обработването на личните данни е извършено в нарушение на принципите на законосъобразност, добросъвестност и прозрачност, визирани в посочените текстове на Регламента.

Приемат за установено, че ВАДв С няма разписани специални правила, въз основа на които да се публикува информация, съдържаща лични данни.

Посочено е още, че публикуването не е резултат от случайно или автоматизирано събитие, е извършено чрез човешка намеса, като преценка за заличаване на публикациите се извършва от длъжностно лице, отговорно за защитата на личните данни, само по отношение на протоколите от заседанията на ВАДвС, което е прието, че изключва добросъвестността при обработването на лични данни.

В тази връзка КЗЛД е констатирала и други публикации, които са без заличени лични данни. Приела е още, че заличаването на ЕГН на конкретната жалбоподателка след нейното сезиране, на незаличаването на други такива, води до извод за недобросъвестно обработване на данните. Същото е възприето като системен и последователен подход при обработването на лични данни, което е незаконосъобразно.

Посочено е, че съгласно чл. 5, §1, б. „в“ от Регламента, основен принцип при обработване на личните данни е да са „подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват“. Публикуването на ЕГН на А. е надхвърлило целите на обработването, като посочването на ЕГН не е било

необходимо нито за идентифициране на А. пред трети лица, нито за отправеното искане за тълкувателно решение.

Възражението на ВАДвС, че жалбоподателката пред органа сама е избрала посочения обем данни е прието за неоснователно, тъй като КЗЛД приема, че тя се е идентифицирала по този начин пред обработващия, а не и по отношение на този, когото сезира или към трети лица, които могат да видят публикацията.

Съображенията относно задължението на ВАДвС да публикува данните без намеса в съдържанието също е прието за неоснователно, тъй като анонимизирането на данните в съответствие с принципа „свеждане до минимум“ и съобразно отговорността, която носи администратора по чл. 5, §2, което не е равнозначно на редактиране съдържанието, която дейност не се регламентира от ЗЗЛД. Твърдението, че публикациите следва да се тълкуват непроменени не е прието за равнозначно на законово основание, тъй като въпреки текста на чл. 124, ал.2 от Закона за адвокатурата, никъде в диспозитива на решението не било отбелязано, че данните следва да се публикуват непроменени, вкл. с публикации на лични данни. Цитирано е въпросното решение, като е изведен извод, че същото не съдържа конкретика относно начина на публикуване на личните данни, поради което същите следва да се подчиняват на законодателството в тази сфера.

Не е възприет и аргумента относно това, че доскоро ЕГН-то е било част от идентификаторите по БУЛСТАТ относно адвокатите, тъй като към момента на извършване на нарушението, това не е така.

Не е споделена и тезата за наличие на съгласие от страна на субекта на защита на данните, тъй като е прието за недоказано наличието на такова, което обработващият трябва да установи, а напротив – в процесния случай е опровергано от сигнала, респ. жалбата на адв. А. за неправомерно обработване.

Установено е още, че представените Вътрешни правила за публикуване на лични данни не обхващат публикациите в сайта на ВАДвС.

Възприета е липса на разграничаване на хипотезите на минимизиране на лични данни в съответствие с принципа на чл.5, §1, б.“в“ от ОРЗД и „редакторска намеса“ по отношение на съдържанието на становищата и писмените искания, както и липсата на предвидени адекватни мерки във Вътрешните правила при публикуване на информация в сайта, е прието, че следва да се дадат указания за актуализация на същите по начин, недопускащ разпространение на лични данни в интернет пространството, както и осигуряващи последващ преглед и контрол на публикуваната информация.

Прието е, че доколкото нарушението се изразява в неправилно обработване на личните данни както на жалбоподателката, така и на трети лица, то следва да се наложи имуществена санкция по чл. 58, §2, б“и“ от Регламента. Прието е, че същата следва да е в размер на 5 000 лева, тъй като се налага кумулативно с разпореждането на създаване на адекватни правила. Последното е обосновано с това, че субектите на данни, които са неправомерно обработени са повече от един, дори неограничен кръг лица. Степента на отговорност е висока, тъй като ЕГН е основен идентификатор , както и предвид липсата на въведени организационни и технически мерки .

За смекчаващо е възприето обстоятелството, че нарушението по отношение на А. е преустановено, а отегчаващо – че по отношение на останалите лица не са предприети мерки за преустановяване.

Така мотивиран, органът е приел жалбата на А. за основателна, санкционирал е

ВАдвС с имуществена санкция от 5 000 лева и е указал допълване и коригиране в наличните Вътрешни правила.

Решението е издадено от компетентен орган и е в предвидената от Закона форма, като съдържа мотиви и следващ се от тях диспозитив.

Предмет на настоящото производство е Решението по т.1 и т.4 от същото, съобразно заявеното с жалбата.

Частично са спазени процесуалните права на страните, като са уведомявани за процедурата по водене на преписката, предоставяна е възможност за запознаване с наличните становища и доказателства, проведени са открити заседания с изслушване на страните, но при следните забележки:

Изяснена е фактическата обстановка, по която не е налице спор между страните.

Съдът обаче намира, че е налице смесване на две отделни и различни производства в хода на процесното.

По отношение на възприетия от органа извод, че е налице нарушение на чл. 25ж от ЗЗЛД, съдът споделя същия. Действително, органът правилно е преценил, че е налице твърдяното нарушение. Налице е реализирана публикация на лични данни, вкл. ЕГН на лицето, без да са извършени дейности по тяхното обезличаване, което е в задълженията на администратора на лични данни. Не се споделят твърденията от жалбата относно това, че ВАДв С се явява само посредник в публикуването и че дължи да публикува материалите така, както са подадени, тъй като същият е в ролята на администратор на лични данни и следва да обработва същите в съответствие с принципите за това. Публичността на адвокатите също не изключва посочените и вменени законодателно задължения. Поради това, като е публикувал ЕГН-то на адв. А., администраторът е допуснал визираното нарушение.

Няма спор, че КЗЛД има правомощие и служебно, без сезиране, да провежда политиката и да осъществява контрола относно спазването на действащото законодателство по защита на личните данни, но в процесния случай такава една процедура по обща проверка на процедирането на ВАДвС, вкл. проверка на налични техни публикации онлайн, и на Вътрешните правила в тази сфера, е смесена с процедура по конкретна преписка по жалба. По този начин съдът приема, че е влошено положението на настоящия жалбоподател, тъй като не е изяснено дали същият е възприел водената проверка по преписката като двойка, така, че да осъществи в пълен обем защитата си. Същото е повлияло и при определяне на санкцията по смисъла на чл. 58, §2, б. "и" във връзка с чл. 83, §5, б. "а" във връзка с чл. 5, §1, б. "а", „в“ и „е“ от Регламента.

Преписката е образувана в КЗЛД във връзка с жалбата на адв. А., за което именно и Висшия адвокатски съвет е бил сезиран в качеството му на ответник по преписката. С писмото, с което са поискани документите от страна на КЗЛД, е посочено, че следва да бъдат представени и документи, удостоверяващи общите политики по спазване на законодателството в областта на защита на личните данни. Такива са представени от страна на Висшия адвокатски съвет. КЗЛД е разгледала същите и е извела извод, че липсват политики по отношение на данните, които биват публикувани в уебсайта на съвета. Видно от преписката е, че към нея са приложени представените от ВАДвС Правила за защита на личните данни / л. 97-л.99 по делото/, както и Вътрешни правила на Висш адвокатски съвет за мерките за защита на личните данни съгласно Регламент 2016/679.

Съдът приема, че не е отчетено правилото на т.4 от Правилата / л.97 гръб/, съгласно което „Извън случаите на общодостъпност на данните, включени в публичен регистър, получатели на данни съобразно конкретния случай могат да бъдат: държавни органи и органи, натоварени с публични функции в рамките на техните правомощия / НАП, НОИ, МВР, ВАС, ВКС, Конституционен съд, други съдилища, Прокуратура, Следствени органи и др./..“ Последното предвижда яснота за възможност за обработване на личните данни в случаите, когато се сезират някоя от изброените институции, какъвто е и процесният случай. Действително, в приложените Правила не е налице задължение за заличаването на същите тогава, когато се налага оповестяването им на сайта на съвета. Последното правилно е възприето от КЗЛД като пропуск, за който са дадени указания за отстраняване в т.2 от Решението на основание чл. 58, §2, б. „г“ от Регламент 2016/679.

Съдът намира последното за установено, при липса на съществени нарушения на процедурата, доколкото от ВАДВС са изискани двукратно тези Правила или политиките за защита на личните данни. Същото обаче съдът намира и за достатъчно за целите на производството.

Установеното нарушение по отношение на публикацията на адв. А. е отстранено веднага след съответното сезиране на администратора.

С оглед това, съдът приема, че наложената в т. 4 от Решението мярка с налагане на имуществена санкция се явява незаконосъобразна и прекомерна. В мотивите на решението се сочи / л.16-18 от решението/: „Засегнатите субекти на данни са повече от един, ...като потенциално засегнати са всички лица, които представят становища, искания и сигнали пред Висш адвокатски съвет по повод упражняване на негови официални правомощия..“. Последното е довело до извод за относително висока степен на отговорност. Последното е мотивирало КЗЛД да наложи и допълнителна мярка в т. 4 от решението, като наложи имуществена санкция по реда на основание чл. 58, пар.2, б. „и“ във връзка чл. 83, §5, б. „а“ във връзка с чл. 5, §1, б. „а“, „в“ и „е“ от Регламента.

Така формулираните изводи са абстрактни и неясни. Няма данни, а и не се визират такива, които да са проверени и обсъдени. Дори и да беше така, няма уведомяване на проверявания субект по този въпрос, както и не му е предоставена възможност за становище. Мотивите на надзорния орган по отношение на тази мярка / като кумулативно наложена санкция/ се свеждат до това, че засягането на всички лица е в противоречие с целта на обработването на личните им данни. Тази теза се явява недоказана и неподкрепена с конкретика. Прието е, че установеното по отношение на адв. А. обработване на лични данни е със смекчаващи обстоятелства, но въпреки това е възприета необоснована от конкретни обстоятелства необходимост от налагане на кумулативна мярка под формата на имуществена санкция. Мотивите се свеждат до това, че администраторът не е предприел последващи мерки за проверка за заличаване на личните

данни на други субекти – непосочени, при липса на яснота кои са и по какъв повод са обработвани личните им данни и при липса на предоставена възможност за становище на ВАДвС по този въпрос.

По изложените съображения, съдът намира решението в тази част за незаконосъобразно, като постановено при нарушение на правото на участие на страната – администратор на лични данни, немотивираност и прекомерност, което е в противоречие с принципа на съразмерност, залегнал в чл. 6 от АПК.

По изложените съображения, съдът приема жалбата за частично основателна, като намира, че следва да отхвърли жалбата срещу т.1 от Решението, а да отмени т.4 от същото.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл.3 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Висш адвокатски съвет т.4 от Решение №ППН-01-604/13.05.2024г. на Комисията за защита на личните данни.

ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата част.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ